

- Forbrugerrådet,
- Dansk Pelsdyravlerforening og
- Den Danske Dyrlægeforening.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1, nr. 1

Det foreslås at overskriften til kapitel IV ændres, således at det fremgår, at kapitlet tillige indeholder regler om besætningsejers adgang til at anvende receptpligtige lægemidler i besætningen.

Til § 1, nr. 2

I følge § 7a i dyrlægeloven er der adgang for en dyrlæge til at udlevere eller ordinere receptpligtige lægemidler til efterbehandling af sygdomstilfælde hos dyr, hvis dyrlægen selv har diagnosticeret sygdommen.

Denne adgang er for så vidt angår antibiotika og kemoterapeutika nærmere reguleret i Landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 59 af 2. februar 1988 om forbud mod antibiotika og kemoterapeutika i kød og slagteaffald fra husdyr samt i mælk og æg. Bekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i § 7b i dyrlægeloven. Efter bekendtgørelsens § 5, stk. 1, er det ikke tilladt at udlevere eller ordinere antibiotika- eller kemoterapeutikaholdige lægemidler i præparationer, der er beregnet til injektion gennem hud eller slimhinder eller til indføring i yver eller bør. Efter bekendtgørelsens § 5, stk. 2, er det dog tilladt en dyrlæge i tilslutning til et besøg, hvorunder dyrlægen tager svin eller pelsdyr under behandling, at udlevere eller ordinere antibiotika- eller kemoterapeutikaholdige lægemidler beregnet til injektion gennem hud eller slimhinder til landmanden til gentagne behandlinger i besætningen. Sådan udlevering eller receptordination må kun finde sted, hvis det er påkrævet af behandlingsmæssige grunde og må højst omfatte lægemidler til 30 dages brug.

Endvidere er der efter dyrlægeloven fastsat regler, hvorefter en række receptpligtige lægemidler kun må anvendes til husdyr, hvis behandlingen foretages af dyrlægen personligt, jf. Landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 496 af 28. september 1978 om begrænsning i anvendelse af lægemidler til husdyr. Lovforslaget berører ikke reglerne om lægemidler, som kun må anvendes af dyrlægen personligt.

Landbrugsrådet og Den Danske Dyrlægeforening har indgået aftaler om sundhedsrådgivning i kvæg- og svinebesætninger. Aftalerne har til formål at styrke og videreudvikle den veterinære rådgivning med udgangspunkt i den enkelte besætning, hvorved der ved en regelmæssig og systematisk indsats kan skabes et forbedret sundhedsniveau i husdyrbesætning-

erne. Efter aftalerne kan dyrlægen for besætninger af svin og kalve, i tilslutning til at han diagnosticerer en sygdom i besætningen, udlevere eller receptordinere lægemidler til behandling også af dyr, for hvilke sygdommen endnu ikke er diagnosticeret. Dette forudsætter en ændring af dyrlægeloven. Aftalerne bygger i hovedtræk på følgende principper:

- tilknytning af en fast dyrlæge til hver besætning,
- 12 årlige rådgivningsbesøg i kvægbesætninger,
- 12 årlige konsultationer i svinebesætninger, hvoraf mindst 6 skal gennemføres som rådgivningsbesøg. De øvrige konsultationer kan være telefoniske, hvor besætningsejeren beskriver sundhedstilstanden i besætningen,
- varigheden af rådgivningsbesøgene fastsættes på baggrund af antallet af henholdsvis årskøer og søer,
- registrering af sundhedstilstanden i besætningen på baggrund af den enkelte konsultation,
- besætningsejeren registrerer samtlige sygdomstilfælde i besætningen samt mængden af anvendt medicin,
- dyrlægen instruerer skriftligt og mundtligt besætningsejeren i anvendelse af udleveret medicin,
- besøg afsluttes med en skriftlig rapport over aftalte sundhedsmæssige forhold og fremtidig handlingsplan,
- 1 måneds opsigelsesvarsel for aftalen, hvis ikke andet er aftalt.

Landbrugsministeriet har forelagt aftalerne for Det Veterinære Sundhedsråd.

Sundhedsrådet har med hensyn til spørgsmålet om sammenkædning af sundhedsrådgivningsaftaler og udlevering/receptordination af lægemidler udtalt, at »sammenkædning af sundhedsrådgivningsaftale og udlevering/receptordination af lægemidler til besætningsejers behandling af dyr anses for veterinærfagligt forsvarlig og er efter Rådets opfattelse en nødvendig forudsætning for, at ordningen i øvrigt kan anses for veterinærfaglig forsvarlig«.

Om de nævnte rådgivningsaftaler har Det Veterinære Sundhedsråd bl.a. udtalt:

»Forslaget bryder på en række områder med hidtil gældende praksis, dog på en måde, der i hovedtrækkene er i overensstemmelse med og delvis en følge af udviklingen inden for dansk husdyrproduktion, og som tillige i alt væsentligt er fagligt forsvarlig. Sygdomsmønstret i kvægbruget, specielt i kalvebesætninger, er på mange måder en følge af den specialisering og koncentration, der har fundet sted i de senere årtier, og har været præget af smitsomme sygdomme, navnlig i luftveje og tarmkanal og med stor udbredelse blandt kalvene i den enkelte besætning. Ved disse sygdomme er der behov for dagligt gentag-